

Mê

Tôi có anh bạn thời đi học không biết tuổi tác nhau, làm mê tài tử trên màn bạc. Quên không nhớ rõ tài tử nào, chỉ biết là anh bạn mê lắm. Phim nào có cô này đóng là phải đi xem cả chục lần. Phòng học dán đầy hình, sách vở viết toàn tên người đẹp trong mộng. Anh bạn bị mê hoặc, obsessed. Mấy chục năm sau gặp lại, anh bạn nói vẫn còn mê. Dĩ nhiên là hình ảnh thời xưa, không phải là bà lão như bây giờ!

Tôi không có câu trả lời cho những câu hỏi trên! Mà có lẽ cũng chẳng ai biết được! Trên đời có những câu hỏi không thể có câu trả lời! Phải chịu thôi! Và đành vậy!

Rồi những người mê ca sĩ, mê nhà văn, nhà thơ. Nhạc sĩ ít thấy nói đến, phần lớn các cô mê ca sĩ nhiều hơn. Tội nghiệp cho mấy anh làm nhạc! Còng lưng sáng tác, ôm đàn từng tưng để tìm nốt nhạc, tìm điệu nhạc. Nháp lên nháp xuống, mãi mới được một bản mà có sơ múi nào cho cam! Ca sĩ chỉ cần hát nghe được, dù có xấu trai, hát sến như Chế Linh cũng được bao nhiêu người đẹp mê! Tội cho mấy anh nhạc sĩ thật!

Làm thơ coi bộ dễ được nhiều người mê hơn làm nhạc! Thơ ai cũng đọc được, dễ rung cảm. Tâm hồn tìm đến nhau vì thơ dễ dàng hơn. Nhất là khi hai người cùng yêu thơ, cùng thích làm thơ và thơ đều hay!

Nhưng từ sự hòa hợp vì thơ, vì cùng có những xúc động và cùng đáp ứng với nhau bằng những bài thơ hay, có thể nảy nở ra tình yêu được không? Nhất là khi không biết mặt nhau, không biết tên nhau vì chỉ có những bút hiệu, không biết ai ở đâu,